

ceruzával tudott megfejteni, ő kapásból oldotta meg. Es repülőgépet szerkeszt a gumipuska szárából. Senki sem magyarázza neki

Ha mosolyognak is a falusi félszegségén önök városiak, higgyék meg, ők hozzák magukkal a fejlődéshez a legtöbb, sőt a legjobb élesztők egyikét.

DUNA ORBÁN

Az egyetemi ifjúság munkája a falu művelődésében

Ma az ifjúság a társadalom és gazdaság ijesztő, szinte forradalmi evolúciójában hatványozott szerepet kapott. A tegnapi élet meghatározott formái és szabályai a ma hatalmas és sokszor ugrás-szerű iramában gyengéknak vagy legalább is hézagosaknak mutatkoznak. Úgy szellemi, mint az anyagi kultúra új útakat tör magának s törvényei új világszemléleteknek adnak helyet, illetőleg a most korlátot nem tűrőn kirobbanó életfelfogások új törvényeket követelnek. Az új életmeglátásoknak az emberi élet boldogulásával, békéjével és haladásával való összhangba hozása az ifjúság feladata. A gazdasági élet nem mindenben követheti természetes fejlődését. A megszorult hitelműveletek, a fogyasztó és termelőképeség teljes aránytalansága, a vármhatárok kínai falai súlyos csapás a gazdasági érvényesülésre és haladásra. Az azelőtt lerombolhatatlannak hitt társadalmi válaszfalak csökkennek s új társadalmi osztályok keletkeznek (erre vall a franciáknál a Renaudel-féle neoszocializmus). Az élet folyik tovább, megállítani nem lehet. A tegnap szemével nézve talán érthetetlen mai viszonyokat és elveket megérteni, irányítani, megérteni és alkalmazni a mai ifjúság nehéz, nagyon nehéz feladata. Feladata önmagával és az étellel szemben. S hogy ezt teljesíthesse a múltnál sokkal átfogóbb meglátásokkal, mindent értékelő képességgel kell birnia. De hogy ezt az átfogóbb ételszemléletét erőteljesen közös véleményben tárhassa, szükséges az ifjúság egységbe tömörülése. Az így kialakult egységes véleményben az ifjúság minden rétegének, minden világszemléletet képviselő tagjának gondolata benne kell, hogy legyen.

Ezért az egyetemi ifjúságnak összeköttetést és együttműködést kell keresnie a falu fiatalságával. Az egyetemi ifjúság az élet számtalan oldalából csak pár oldalt képvisel tapasztalataival és tudásával, míg ott sorakozik a föld őseréjét kitermelő és az élet értékét és érthetőségét a földbevetett hittel s a természet nagy szeretetével gazdagító (vagy gazdagítható) földművesifjúság és a termelési eszközöket előállító iparosság. Szükséges közöttük a harmónia, hogy az élet valóságát és megnyilvánulásait tárgyilagosan, komolyan értékelhessék. Ez a harmónia pedig csak azáltal érhető el, ha a felsőiskolákat

végzett ifjú fitymálódás, tartózkodás nélkül lép be a falusi lakosság talán még szerény keretek közt működő egyesületeibe és derekasan részt vesz azok munkájában. Magasabb műveltségénél fogva könnyebben észrevenné az egyes osztályokat érintő bajokat, szociális nehézségeket és a falu lakosságának pontos felvilágosítása alapján gyorsabban ki lehetne küszöbölni életünkben a haladást korlátozó akadályokat.

A vezetőség feladata volna buzdítani és segíteni tagjait, hogy ne csak szakmájuk kérdésével, de speciálisan önmaguk szociális helyzetével, kulturigényeivel is foglalkozzanak. Arra kellene törekedni, hogy könyvtárát minél intenzívebben használják és ennél az egyetemi kiképzéssel rendelkező ifjú tudományos ismereteivel nagy segítségre lehet. Az egyesület ifjainak minden tevékenysége céltudatos munkává kell emelkednie, amelyet önmagaboldogulásának előbbrevitelére és a köz javára fordíthatnak. A tagok között ki kell fejlődnie a magasabb kultúra szeretetének és az összetartozóság érzésének az egymásrautaltság teljes felismerésének. A felszínre került hagyományokat, népszokásokat és a néplélek különös sajátosságait ápolni és fejleszteni kell az egyesületekben.

Ilymódon nemcsak a falu földműves és iparos ifjúságának volna haszna ebből a munkálkodásból, hanem az egyetemi ifjúnak is, aki ezzel megismerkedne annak a falunak a népével, amelyben később ő is kényerét fogja megkeresni és egzisztenciáját megalapítani, viszont a falu is megismerve őt nagyobb nyíltsággal fordulna hozzá, elősegítené boldogulását, kibontakozva elzárkózottságából és bizalmatlanságából. Mindkét részről pedig kifejlesztené a közösség, az egymásrautaltság és összetartozandóság érzését. Megkönnyítené az egyetemi ifjú elhelyezkedését és ha a falu ifjúsága közt tehetséges akadna, az az egyetemet végzett ifjak támogatásával könnyebben haladhatna.

Új egyesület alakítására nincs szükség, csak a meglévők bizonyos módosítására, ezért anyagi erőmegfeszítésre alig van szükség. Nem kell más, mint szilárd akarat, erős hit, törhetetlen türelem és a siker — a kultúra terjesztése — nem maradhat el.

BÁNFA LVI JENŐ